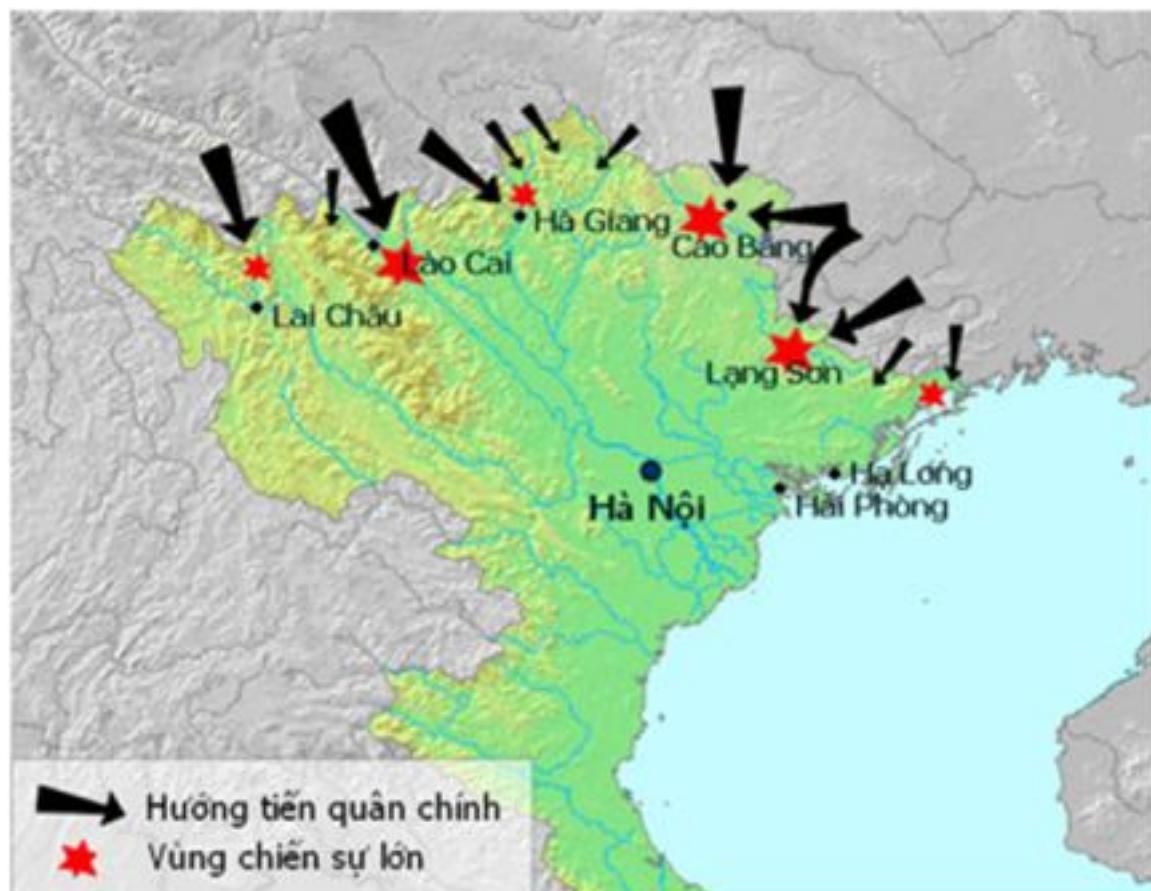

2 năm trước, vào sáng sớm ngày 17 tháng 2, 1979

Trung Quốc bất ngờ mở cuộc tấn công trên toàn tuyến biên giới đất liền với Việt Nam thuở đó a phòn 6 tinh khác nhau từ Móng Cái (Quảng Ninh) đến Phong Thổ (Lai Châu).

Và sau một tháng thì Trung Quốc rút lui khi cả hai bên đều thất bại nặng nề về ngõ hẻm, phía VN còn bùn thỉt nát vứt tài sản do phá hoại tinh nhuệ, làng mạc, khu vực mà lính Trung Quốc đã chiếm đóng hoàn toàn lui quân.

Một cuộc chiến ngắn ngủi nhưng khác biệt!

Trong suốt bao nhiêu năm qua, cuộc chiến tranh với Trung Quốc năm 1979 và sau đó, năm

1984, đã trở thành một chặng đường nhạy cảm mà đắng và nh�c C&ng S&n Vi&t Nam hoàn toàn không mu&n ng&nh i dân nh&c đ&n.

Ngày 17 tháng 2, 2011 v&a qua cũng v&y. Toàn bộ h&ng báo đài c&a nh&c đ&u “im thin thít.” Báo Thanh Niên có nh&c nh& qua bài “Lê Đình Chinh trong ký c ng&nh i m&” nói v&y li&t s&i Lê Đình Chinh và báo Sài Gòn Ti&p Thủ có bài “Lao Cai ngày 17 tháng 2” càng nh& h&n n&a khi vi&t: “Không có nh&u ký c v&y ngày này 32 năm tr&nh t&u thành ph& Lào Cai. Tôi đi r&c ch&n quanh thành ph&, h&i thăm kh&p l&nh t, m&i ng&nh i tôi h&i đ&u l&nh đ&u không bi&t quanh thành ph& Lào Cai có t&m bia k& ni&m nào v&y cu&c chi&n tàn kh&c trong 16 ngày c&a 32 năm tr&nh c... Ng&nh i Lào Cai gi& không đ&u quá nh&u đ&u óc vào cu&c chi&n năm x&a, đó là th&c t& mà tôi c&m nh&n đ&nh c...”

Còn l&i báo chí ch&y theo khai thác nh&ng tin t&c hàng ngày. Trang blog Da Vàng trong bài “Khi chi&n tranh biên giới 1979 không đ&ch n&i đ&am c&nh i Đan Lê” có m&t nh&n xét chua ch&t r&ng trong lúc hàng trăm t& báo chính th&ng không có m&t dòng nào v&y cu&c chi&n 1979 thì hàng lo&t báo l&i đua nhau đ&a tin, bài v&y đ&am c&nh i l&n hai c&a ng&nh i đ&p Đan Lê!

Cu&c chi&n tranh ch&y đ&nh c nh&c đ&n qua báo chí n&nh c ngoài, báo chí c&a ng&nh i Vi&t & h&i ngo&i, các di&n đ&n đ&c l&p, các trang blog cá nhân. Nhi&u thông tin, t& li&u v&y cu&c chi&n đ&nh c công b&. Trang blog c&a

Ti&n S&i Nguy&n Xuân Di&n đăng b&n d&ch bài nói chuy&n c&a Đ&ng Ti&u Bình t&i m&t h&i ngh&n&i b& ngày 16 tháng 3, 1979, đúng ngày Trung Qu&c rút kh&i VN. Qua đó, Đ&ng gi&i thích nguyên nhân, lý do c&a cu&c chi&n tranh mà phía Trung Qu&c luôn luôn tuyên truy&n là “đánh trả t& v&,” là “m&t s&l tr&ng ph&t có gi&i h&n” đ&i v&y Vi&t Nam xâm l&nh c, “Cu Ba ph&ng Đông.” Theo Đ&ng, có 3 lý do l&n ph&i đánh VN. Một là “m&t tr&n th&ng nh&t ch&ng bá quy&n qu&c t& đòi h&i có s&l ch&y tài c&n thi&t đ&i v&y Cu Ba ph&ng Đông đ& thúc đ&y m&t tr&n th&ng nh&t ch&ng bá quy&n qu&c t&,” hai là Trung Qu&c c&n có m&t tr&ng t&nh đ&i n&n đ&nh đ& “xây b&n hi&n đ&i hóa,” th& ba n&a quân đ&i gi&i phóng nhân dân Trung Hoa 30 năm nay không đánh tr&n, cũng c&n ph&i t&p d&t l&i m&t chút.

V&y sau này, nhi&u nh&c nghiên c&u, bình lu&n chính tr& & VN và qu&c t& đã có các bài vi&t phân tích nh&ng toan tính c&a Đ&ng khi quy&t đ&nh ti&n đánh VN lúc đó. Và rõ ràng, Đ&ng đã “tính đúng,” dù cũng b& thi&t h&i nh&n m&ng n&ng n& nh&ng Trung Qu&c đã “đ&nh c” khá nhi&u t& cu&c chi&n này. Trong đó, cái đ&nh c l&n nh&t là quan h&i v&y Washington, đánh VN là “món quà t&ng dành cho M&” đ& đ&i l&y lòng tin c&a M& và vi&c m& c&a cho Trung Qu&c v&y i ph&ng

Tây, bắt đầu 3 tháng niên làm ăn và phát triển của Trung Quốc.

Bài nói chuyện của Đặng Tiếu Bình còn có một chi tiết khiến các thợ hàn hù sinh VN bây giờ đọc mà cảm thấy rùng ngặt, đó là “Mỗi một ngày này trên đồng trại vẫn đã quét dọn một số hang, có một số vết tay giùu lõi hang này hang nõi, một số thon trang, cũng quét dọn mấy ngàn ngặt, trên vách ngặt.” Thì nào là “quét dọn mấy ngàn ngặt, trên vách ngặt”?

Bài “Kỷ niệm chiến tranh 1979, lính Trung Quốc thua nhau đánh lõi nhau” đăng trên trang Bauxite VN số giới đáp thắc mắc đó. Một người lính Trung Quốc tên là Võ Văn Chí Quân, khi đó là tinh nhuệ i trung đội Dao Nhìn Số Đoàn Bộ Bin 163 Quân Giải phóng Trung Quốc đánh chiếm Lũng Sốn đã viết nhung dòng ký ức nhau sau: “Vì sau cấp trên của Số Đoàn 163 ra lệnh: giới ngặt không bắn bắn cối (nguyên văn: 'cách sát vô lõi'), chỉ dùng pháo hàn tinh, súng phun lửa, bắn phá và xăng tiêu diệt số ch ngặt Việt Nam hốt làng này đòn làng khác. Đêm đòn thay ai đòn thì coi đó là kinh đòn, chỉ viễn xâm súng bắn coi nhau bắn lõi nòng. Khi đánh chiếm các tháp trại, chiến đấu trên đồng phẳng cũng bắn chopp nhà dân, chỉ quan bắn đòn, chỉ dùng mìn trặc tóm thuóc nõi đánh sập và san bằng toàn bộ cầu cảng, sân bay... tất cả các trúc công cộng chỉ thay hòn 2,900 chỗ ở tháp trại Lũng Sốn.”

Quân Trung Quốc rút về nước qua tháp trại Đồng Đăng đã khuân vác Trung Quốc “tất cả những thứ gì có thể mang đi đều có máy móc, lõi ngang tháp, thiết bị văn phòng; tháo tất cả các thanh ray đồng sốt; cái gì không mang đi được thì nổ tung tất cả.” Và “không có một thứ đòn nào giành chiến thắng”!

Một tài liệu khác cũng đưa tin cách và đăng trên trang Bauxite Vietnam thì cho biết: “Kỷ niệm chiến tranh 1979 Trung Quốc thua nhau gần 10 triệu quân trong vùng biên giới Việt-Trung trại khi rút quân về nước.”

Tác giả, một người Trung Quốc tên Võ Văn Quốc hiện viết: “Lời vũ khí này nếu không lõi mìn rã thì sẽ lõi nõi, gây tai nạn trầm trọng cho người dân trong vùng. Nghe nói mìn xóm 87 ngặt thì chỉ còn 78 chôn, bình quân mỗi ngặt chỉ có 0.9 chôn. Mìn còn có thể đòn tõi vùng biên giới này trong 20 năm.”

Tính chất dã man của giặc lãnh đao và binh lính Trung Quốc đã bắn lõi rõ ràng trong cuộc chiến dù là ngặt ngặt này. Chẳng hạn, sau đó, có những vùng đòn đã bắn mìn vĩnh viễn vào tay Trung Quốc.

Thì mà đong vành nhẫn Cung Sân VN có tình nhóm mệt bùi tai, có tình quên. Không cho báo chí nhắc tới, không tố chục lỗ tống niêm, giờ lãnh đao cũng không có người nào cất công đi thăm, nhang khói cho các liệt sĩ.

Người dân VN thì không thay quên. Trên rết nhieu dien dan đc lop, các trang blog cá nhân, người kinh chuyen gia đình, cái chét cua người thân, người kinh lop chuyen di thăm và nói chuyện với người mua có mệt người con trai đã hy sinh, người ghi lời nhung cảm xúc vào thi gian xay ra cuoc chien khi hien còn là mệt đà a trai, người viết nhung loi nhunh nhung vi con gái-thay hom nay... mua người mệt cách nhau vui cuoc chien đã có tình bùi lảng quên.

Và câu hỏi này có trong tâm khóm người VN suốt bao nhiêu năm nay là vì sao các thời kỳ lãnh đạo đong vành nhẫn Cung Sân VN lối luôn hèn hổ khiếp nhung đòn thay truy cập Bác Kinh? Trong cuộc chiến với Pháp với Mười truy cập kia thì thái độ của họ khác hẳn. Trên toàn bộ các phong trào truy cập thông, sách giáo khoa các cấp, nhà bảo tàng... trong suốt thi gian xay ra chiến tranh và cho đến tận bây giờ, họ công khai nói về những cuộc chiến tranh này, công khai chỉ i “kỷ thù” bằng mọi cách có thể, hàng năm họ rộm rộm niêm ngày chiến thắng Điện Biên Phủ, ngày 30 tháng 4, 1975...

Còn với Trung Quốc? Ngày tối Bác Kinh vào chiến ngày 18 tháng 2, 2011, Hoàng Bình Quân, ủy viên Trung ương Đảng, trưởng Ban Nội Trung ương, đặc phái viên của Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng, đã gặp Thủ tướng Cốm Đào để “thông báo về kết quả Đại hội XI của Đảng Cộng Sản Việt Nam” (!) để ngay thời hai bên cùng cam kết “đả quan hệ ‘đại tác hợp tác chiến lược toàn diện’ Trung Quốc-Việt Nam phát triển lên tầm cao mới”!

Hàng ngàn năm sống bên nhau Trung Quốc đã cho người Việt Nam quá nhiều kinh nghiệm và bài học. Chứ có đong Cung Sân VN từ trước đến nay vì luôn luôn đòn quyến lối cưa đòng lên trên quyến lối cưa dân tộc nên mua nhau kinh thù truy cập kinh cưa dân tộc làm bùn, rải bùn bây giờ cũng vì quyến lối riêng, vì không muôn mệt chém đòn nên cúi đầu cam tâm thay phục Bác Kinh. Và còn bùt nhau dân phái đòn hèn theo họ!

Nhóm anh là người Việt Nam chém bao giờ mệt đòn lòng thay hào cưa mình. Ngày 17 tháng 2, nhóm lối cưa chiến tranh biên giới, nhau nhau người Việt cũng đòn lòng và đòn nhau, không có nghĩa là đòn khói lối cắm thù, nhau ngay đòn luôn luôn tinh táo và cưa nhau, nhau là ngày nay, khi Trung Quốc lối càng giàu mua nhau gáp bùi và ngày càng bùi lối rõ tham vui ngành truy cập không che giấu!